

[Hartvig Frisch.]

Standarder, kom til at glide op i en Standard mellem 18 og 19, der faktisk beskyttede den meget stærkt, med 7 Ø. pr. kg. Det var i og for sig ikke Hensigten, det berode paa, at Sukkerfabrikkerne formaaede at producere en Farin, altsaa et ikke raffineret Produkt, der havde en saa fin lys Farve, at det efter de daværende Beregninger efter Farve kom til at glide op i en saadan Klasse, at det gled lige ind under Beskyttelsen. Det har i Virkeligheden været Udgangspunktet for de Rigdomme, som De danske Sukkerfabrikker, der nu efterhaanden har en næsten monopolagtig Stilling paa vort Marked, har arbejdet sammen. I Aarene 1891—1908, da vi gik over til den nye Toldlov, var det denne gunstige Stilling for den lyse Farin, som blev en ren Guldgrube for Sukkerfabrikkerne. Det vil være bekendt, at man i 1908 forlod Klassificeringen efter Farven af Produktet og gik over til den anden Klassificering, nemlig efter Polarisering, som er et Spørgsmaal om Lysgennemgang: man opløser Sukkeret i Vand og undersøger saa med et særligt Polarisationsapparat Lysgennemgangen og kommer derigennem til en Afgørelse af, hvor mange Procent, som det hedder, det polariserer, kommer til en meget nær Bedømmelse af, hvor rent Sukkeret er; og de Sætsler, man derefter har sat, er 98 pCt. Polarisering for det, man kalder det rene Sukker, for Melis.

Man gik saa i Toldloven af 1908 over til Bestemmelser — man vil finde det i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor der jo er anført de nugældende Bestemmelser for Told og Beskatning — som dem, her er angivet, nemlig at Sukker, der polariserer over 98 pCt., har en Told paa 10 Ø. pr. kg og en indenlandsk Afgift af 5,7 Ø. pr. kg. I denne Forskel paa det raffinerede Sukker, det, vi kalder Melis, paa de 4 Kr. 30 Ø. pr. 100 kg., ligger Beskyttelsen for det danske Sukker, og det har efter 1908 været den anden Guldgrube for De danske Sukkerfabrikker, at de har haft den Beskyttelse, der laa i denne Forskel paa 4 Kr. 30 Ø. mellem det indførte Melis og det, der produceres her i Landet.

Sukkeret har tillige været en vigtig Indtægtskilde for Staten. Staten har jo helt tilbage til Rørsukkerets Tid haft en

vigtig Indtægtskilde i dette uhyre vigtige Næringsmiddel, og det har ogsaa vist sig, at ved alle Ændringer har Staten altid maattet fastholde sin rent finansielle Indtægt, idet man vanskeligt vil kunne anvise, hvor dette dog betydelige Beløb, som pr. Dato beløber sig til ca. 7 Mill. Kr., ellers skal hentes fra.

Naar man saa ser paa den Tid, der er gaaet siden 1908, vil man se, at der har kunnet skræbes vældige Beløb sammen i Selskaberne, navnlig i De danske Sukkerfabrikker, som jo indtager en saadan Stilling indenfor denne Produktion, at de ved Siden af Sukkerfabrikken „Nykjøbing“, som er en Slags Andelsfabrik, og A/S Sukkerfabrikken „Vestsjælland“ er det ganske overvejende Element, og der har derfor ogsaa i en Række af Aar kunnet gives en umaadelig stor Dividende. Vi husker jo alle, hvorledes man f. Eks. i Aarene 1908—09 og 1914—15 har kunnet give et Udbytte paa 25 pCt. af Aktierne, og dertil svarede en Børskuis paa disse Papirer saa svimlende som 270, 300, over 300 o. s. v.

Men samtidig med denne Beskyttelse havde Fabrikkerne ogsaa den Hjælp, der laa i det stadig stigende Forbrug. Ærede Medlemmer vil i Bemærkningerne til Lovforslaget finde Oplysninger om det danske Forbrug af Sukker, og det vil deraf ses, at Danmark staar ganske overordentlig højt, man kan nok sige, at det staar som den Nation, der har det højeste Sukkerforbrug pr. Individ. Gør man op, hvad det betyder, at vi ifølge denne Række af Tal har et Forbrug af 184 Mill. kg her i Landet, betyder det faktisk, at det bliver et Forbrug pr. Uge pr. Individ paa 1 kg. Det vil sige, at vi kan regne med 50 kg pr. Aar pr. Individ her i Landet, og det er ligegyldigt, om det er Pattebørn eller voksne, det er altsaa regnet fuldkommen pr. Individ. Det siger sig selv, at denne vældige Forbrugsstigning fra 1890erne og fremefter, som selvfølgelig er Udtryk for en vis Velstand, yderligere har været et mægtigt Plus for Selskaberne.

Men hvis man nu vilde tænke, at dette betød, at Billedet af den danske Sukkerproduktion i alle disse Rigdomsaar har været en ren Idyl, tager man meget fejl. Det har i alt Fald været den frie Konkurrences typiske Idyl, det har været Høg over Høg,